

BAKKKAÐU 40 ÁR Í TVEIR TÍMAR

Nostalgisku kenslurnar finga frítt spæl, tá minniskort fyri útgávuðum hjá Debess & Petersen varð hildin á Reinsarínum. Áhoyrararnir finga júst tað, sum tey komu eftir, og tað var eisini alla tíðina ætlanin

JÁKUP MØRK

“Bláa húsið – Bláa húsið!”

Tað var einki at fara skeivur av, at tað vóru løgini hjá teimum báðum, Debess & Petersen, sum fólk vildu hoyra hetta kvøldið. Konsertin tveimum Debess og trimum øðrum tónlistarligum flogvitum var av, men enn var tíð til eitt eykalag, og her finga teir á pallinum greitt at vita, hvat lag talan skuldi verða um.

Jú, lagið var av tí besta á Reinsarínum seinasta leygarkvøld. Gaman í framdi fót bólt landslið okkara eitt bragd á Tórsvølli um sama mundið, men tað fekk nú ongan at setast aftur til konsertina, ið var skipað sum eitt minni yvir teimum báðum útgávuðum, sum Debess & Petersen góvu út tíðliga í 70'unum.

Hetta við árstalinum endurspegladist eisini á meðalaldrinum hjá teimum, sum sótu á áhoyraraplássunum. Størsti parturin hoyrði til ættarliðið, sum hevði sín ungdóm tíðliga í 70'unum, tó at nøkur yngri – helst umhvørvisdálkað av tónleikinum frá eldru systkjunum – eisini vóru at siggja.

Nostalg-trip

Skal tað sigast heilt stutt, so fekk áhoyrarin júst tað, sum roknast kundi við. Eitt satt nostalgi-trip, har teir seks sangirnir, sum vóru á útgávuðum vórðu framførdir í mest sum perfektari upprunaútseting.

Men tú fekst nú eisini so øgiliga nógv meira enn tað. Átta sangir – tíggju um tú vilt - sum enntá í fleiri førum teljast millum teir heilt stuttu, kunnu sjálvandi ikki fylla eina heila konsert út. Fyriskipararnir høvdu tí valt at skipa konsertina soleiðis, at fólk líkasum vórðu hitað upp við nærum hálvaldargomlum samtíðartónum frá the Beatles, Rolling Stones og øðrum við fyrra partin av konsertini. Rúm var tó eisini fyri meira enn bara vanligum álvarsemi, tá Edvard Nyholm Debess hevði eina hjartanemandi framførslu av lagi, sum hann hevði skriva til deyða bróður sín.

Teir triggir frontmennirnir høvdu eina kanón-framførslu, har tað eisini var eyðsæð, at teir stórturvust í tónaheiminum hjá Debess & Petersen. Frá vinstru eru tað Benjamin, Uni og Per

MYND: ANFINNUR N. DEBESS

Eftir steðgin varð lagt fyri við Bláa húsinum, og tó at okkurt fremmant lag afturat sníkti seg uppí, so vóru tað nú løttu, skemtiligu men eisini í álvarsemi speirekandi lögini hjá teimum báðum høvudspersónunum, sum kvøldið snúi seg um.

Eitt er, at talan her er um nakrar av størstu tónlistargripunum, sum føroyska samfelagið eigur. Mest sum uttan undantak eru lögini vordin fólkaogn, og fjøldin tók sjálvandi bæði hart og væl undir við tí, sum sungðið varð um.

Úrmælingar

Annað er, at pallurin mest sum stóð til at breyta við tónlistarligum

úrmælingum. Á ljóðførinum duga teir allir sítt handverk til lítar, og samspælið millum røddirnar var ikki bara gott – men frálíkt.

Púra náttúrliga áttu teir báðir, Edvard Nyholm og Uni Debess hvør sítt heiðurspláss á pallinum. Edvard hevði støðugt bassin í tryggum hondum, og røddin var framúr væl pussað til høvið.

Sum frontmaður í meira enn einum bólki hevur Uni í fleiri ár prógvað sínar framúr gávur, og sum annar av guitarspælarunum hevði hann heilt sentralan leiklut. Ein leiklut, sum hann eisini kryddaði við framúr rødd síni og smærri millumspælum á øðrum ljóðførum.

Wlmonerandi var eisini at siggja og hoyra Benjamin Petersen, sum eisini hevði kassaguitara við sær á pallinum. Spæl hansara var beint út sagt framúrskarandi. Og hóast hansara Petersen ikki hevur nakað við Debess & Petersen at gera, so var eyðsýnt, at hann treivst í teirra tónauniversi.

Tað gjørdur teir báðir, Ólavur Olsen og Finnur Hansen, eisini sum ávíkavist blásari og klaverspælari. Finnur hevði eisini eina lítla eykauppgávu, tá hann í “Heit er náttin” spældi skurrandi brotið av Love me Tender umvegis ein pod, ið varð hildin nær mikrofonini.

Júst hetta var eisini við til at

undirstrika, hvussu nær framførslan helt seg at originalu útsetingunum. Her var talan um at endurskapa eina framførslu, sum ongantíð áður hevur verið á palli. Nøkur lög, sum bert eru at finna á tveimum fyri langari tíð síðani útseldum vinyl-útgávum, men sum samstundis hava livað sítt fríska lív manna millum.

Tað var hetta, sum fólkíð á Reinsarínum vildi hava, og tað var hetta, sum tey finga. So vertin á, at ein fót bólt landsdystur varð spældur um sama mundið. Landsdystir kunnu væl saktans altíð upplivast onkra aðraferð.